

Vigier Excalibur Indus

VAKMANSCHAP

Vigier loopt al jaren mee en heeft een reputatie opgebouwd met goed ontworpen, moderne en progressieve gitaren. Nu hun Excalibur een belangrijke verjaardag viert, nemen we het instapmodel mee voor een test. tekst Dave Burrluck foto's Olly Curtis

Vorig jaar vierde Vigier zijn veertigste verjaardag, wat best een prestatie is voor een gitaarmerk, en dat zou in andere tijden dan ook zeker groots gevierd zijn. Als we dan geen slingers kunnen ophangen voor Vigier, kunnen we op zijn minst de inmiddels dertig jaar oude Excalibur, een van de beste gitaren met een geschroefde hals, testen. Dit model betekende een belangrijke ommekeer in de geschiedenis van het merk omdat hij conventioneel was dan de meer experimentele, innovatieve en gedurfde ontwerpen

die Vigier in de eerste tien jaar van zijn bestaan had uitgebracht. "Het uiterlijk van de gitaren was een van de redenen waarom het grote publiek Vigier links liet liggen", vertelde oprichter Patrice Vigier ons in 2012. "Daarom moest ik een keus maken: het allerbelangrijkste is dat mensen op je gitaren willen spelen, of ze tenminste willen uitproberen. Als ze dat niet willen omdat ze de vorm van de gitaar niet zien zitten, dan is dat jammer, zeker als het een goede gitaar is. En ik vind dat wij goede gitaren maken. Ik wil niet dat Vigier wordt genegeerd vanwege de ontwerpen - daarom ging ik over op een meer conventioneel model."

De Indus verscheen voor het eerst in 1998 en was in feite een uitgekledde uitvoering van de Excalibur, al was het maar vanwege zijn matzwarte afwerking, wat het tegenovergestelde van chic is. Zodra we het testmodel uit zijn Mount Everest expeditie-waardige gigbag trekken, worden we teruggevoerd naar eind jaren negentig. Is er iets veranderd? Best wel, ja.

Maar als de Excalibur het teken was dat Vigier mainstream ging, dan was het wel onder zijn eigen voorwaarden. Plotseling had de 'knettergekke' Fransman goud in handen en inmiddels staat de Excalibur symbool voor het merk: een progressief platform voor innovatieve, uitdagende gitaren met een geschroefde hals.

In de kern is de 10/90-samenstelling (10 procent koolstof, 90

procent esdoorn) van de hals nog even controversieel als 32 jaar geleden. Een strook koolstofvezel vormt in de lengte het centrale deel van de hals. Het lijkt op de bekende skunkstreep - al dient die hier niet om de halspen af te schermen, want die is er niet. Natuurlijk zien we ook versteviging met koolstofvezel bij andere merken, zoals Charvel, maar die hebben altijd ook een verstelbare halspen. Vigiers niet-verstelbare hals blijft een unicum in de elektrische gitaarwereld, tenminste: voor zo ver wij weten. Ondanks het ongewoon koude lenteweer was de gitaar perfect op stemming toen hij eenmaal was aangekomen uit Frankrijk. Perfectie is nog altijd het streven van Vigier, ook na al die jaren.

Een van de veranderingen die begin 2020 zijn doorgevoerd, betreft de afwerking. Die is nog steeds functioneel uitziend matzwart, maar heeft niet langer de eenvoudige, opgespoten en getextureerde lak van het origineel. In plaats daarvan is een standaard hoogglanslak opgebracht die niet langer wordt gepolijst tot hij glimt, maar wordt teruggebracht tot een gladde, matte laag.

Hoewel de 10/90-hals de belangrijkste innovatie is, onderscheidt een Vigier gitaar zich op veel meer punten van andere merken. De simpele Flexretainer snaargeleiders, bijvoorbeeld, bestaan uit ball-ends van snaren die door de kop heen aan de achterzijde zijn verankerd. Vlak voor de teflon topkam - eigenlijk meer een snaargeleider - zit een nulde fret die uit zes delen van gehard metaal bestaat zodat je een versleten exemplaar onder een snaar kunt vervangen zonder dat je het hele ding hoeft te verwijderen. »

Rivalen

- Charvel USA Select DK24 HH
- ESP E-II SN-2
- Ibanez AZ2202A Prestige

Karakteristiek Excalibur: snaardemper, teflon snaargeleider, zedelijke nul fret en Flexretainer stringtrees

VIGIER EXCALIBUR INDUS

RICHTPRIJS: € 2630,- (incl. gigbag)
LAND VAN HERKOMST: Frankrijk
TYPE: solidbody elektrische gitaar
BODY: 2 delen elzenhout
HALS: Vigier 10/90-systeem (10% koolstof, 90% esdoorn), esdoorn, geschroefd
MENSUUR: 650 mm (25,6 inch)
TOPKAM/BREEDTE: teflon snaargeleider met geharde 6-delige, verwijderbare nulde fret/ 42,7 mm
TOETS: esdoorn, positie-stippen van donker abalone, 300-mm (11,81-inch) radius
FRETS: 24 (plus nulde fret), medium, roestvrij staal
HARDWARE: verchromde Schaller/Vigier 2011 vibrato met as met kogel-lagers; lockingtuners met extra grote klemwielen aan de achterkant - verchromd
STRINGSPACING, BRUG: 53 mm
ELEKTRONICA: 2x DiMarzio PAF Classic humbucker, 5-standen elementkeuzeschakelaar, volume- en toonregelaar
GEWICHT: 3,4 kg
OPTIES: palissander toets en vaste brug zonder meerprijs; gekleurde kop, push/pull-pickupsplit, killswitch en straplock-systeem tegen meerprijs
ANDERE MODELLEN: het topmodel is de Excalibur Special met top van gevamd esdoorn met binding en Amber HSH pickups, in zo'n 18 kleuren
LINKSHANDIGE EXEMPLAREN: ja, zonder meerprijs
AFWERKINGEN: Black Matte (testexemplaar), White Matte
DISTRIBUTIE: High Tech Distribution, Grigny (Fr), tel. +33 169020101
WEBSITE: www.htd.fr

Die donzig uitzijnde rups achter de topkam dient om ongewenste resonanties te dempen, wat handig is als je met veel gain speelt. Dan is er nog de unieke 'naaldpunt'-bevestiging van de Vigier vibrato, gebaseerd op de Schaller 2011 met zijn grote, cilindervormige zadels en de pook die je in de daarvoor bestemde houderring steekt. Met zijn lockingtuners en fors uitgevallen klemwielen aan de achterkant is het een zeer gedetailleerd vibratosysteem - en het werkt feilloos. De draagbandknoppen zijn in de body in sluitringen geschroefd; die gaan dus nooit los en werken in feite als de Neutrik locking-uitgangsjack.

De humbuckers zijn conventionele DiMarzio PAF Classics, die door DiMarzio niet langer worden verkocht en daarom uniek zijn voor Vigier, niet in het minst vanwege hun verchromde kapjes (die dus niet, zoals het vaak gebruikte nikkel, zullen verkleuren). De bevestigingsringen van de pickups hebben een extra schroef aan de kant van de dunne snaren waarmee je de elementen iets kunt kantelen om de licht naar achter hellende hoek van de hals te volgen. De elektronica is vrij standaard: humbuckers solo plus drie tussenstanden die alle singlecoil zijn waarbij de combinatie staat ruis onderdrukkend is.

De praktijk

De constructie van de hals mag dan ongewoon zijn, de vorm is echt super: een fraaie, geleidelijke C met afgeronde schouders met een vrij slanke 19,7 mm bij de eerste fret en 23,35 mm bij de twaalfde. Hij lijkt op PRS' Pattern Thin qua afmetingen, maar voelt iets groter en is voorzien van een supergladde mat/zijde afwerking. De hiel is net zo hoekig als bij Fender en de contouren van de cutaways zijn zo gekozen dat je ongehinderd toegang hebt tot de 24e fret. De frets zijn van roestvrij staal en zitten in een toets met een Gibson-achtige 300-mm radius. Ze zijn niet te groot of te breed (ongeveer 2,6 mm bij 1,2 mm) en voelen erg glad aan. De set-up is zoals gebruikelijk: iets

Deze DiMarzio PAF Classics zitten al sinds 1998 op de Indus

meer dan 1,5 mm bij de dunste snaren en met iets meer ruimte aan de andere kant, namelijk net onder de 1,8 mm. Het voelt goed en de intonatie is glanzend. De gitaar blijft geweldig op stemming, zelfs met flink whammy-geweld. De vibrato is zo afgesteld dat je een kleine terts omhoog kunt en vrijwel onbepert naar beneden.

Niet-ingeplugd klinkt de Vigier mooi gebalanceerd, zeker in vergelijking met de bijna akoestische resonantie van onze Stratocaster. Versterkt blijken de singlecoils lekker fel, terwijl ze in combinatie vriendelijker klinken en perfect blijken voor moderne funk. De twee buitenste standen schakelen de humbuckers in en die klinken stevig, bijna als een Les Paul, met de helderheid die je verwacht van een moderne PAF. Het is het type sound dat uitblinkt in crunchy overdrive en alles daar voorbij. Ja, draai het volume iets terug en de helderheid wordt minder, maar het is alsof de Indus liever heeft dat we een andere pickupstand kiezen dan dat we aan de knoppen draaien, zeker nadat we onze pedalenplank en de Line 6 Helix hadden aangesloten. De Indus is de ideale gitaar om opnames mee te maken. De intonatie en stemvastheid koppelt hij aan een brede keuze aan sounds, helemaal als je met twee versterkers werkt.

Conclusie

Er is geen tekort aan moderne gitaren met een geschroefde hals, van grote en kleine bouwers, en in deze prijsklasse heb je volop keus. Denk maar aan Suhr of Fenders nieuwe Ultra Luxe-modellen - en dat is maar het topje van de ijsberg. Vigier doet zeker niet onder voor de genoemde concurrenten en

de Excalibur-reeks - om het maar niet te hebben over de meer retro Expert-modellen - biedt voldoende keus. Die 10/90-hals doet je misschien aarzelen, maar zeg nou zelf: zou Vigier die na 32 jaar nog steeds gebruiken als hij niet zou werken? Natuurlijk niet. Zelfs het instapmodel Indus laat zien waar de Excalibur voor staat: goed door-dachte, tot in de details kloppende gitaarbouw met veel vakmanschap. Hierbij alsnog onze felicitaties voor veertig jaar geweldige gitaren. G

VIGIER EXCALIBUR INDUS

OORDEEL [Progress bar]

GITARIST ZEGT: De kwaliteit, stabiliteit en precisie die we van Vigier verwachten, met dito sound en bespeelbaarheid. 10/90-hals blijft voor sommigen controversieel.